

Παράκληση εις τον Άγιο Μιχαήλ Πακνανά τον Κηπουρό

<https://www.youtube.com/watch?v=xWfcCeRuaHU>

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρός σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἄπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτόν σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἐναθλήσας ἀνευδότην καρδίαν, τῆς τῶν Μαρτύρων ἠξιώθης εὐκλείας, ὦ
Νεομάρτυς Μιχαὴλ μακάριε, ὅθεν καθικέτευε, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, καὶ παθῶν
καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς τῆ σεπτῆ πρεσβείαν σου πιστῶς,
προσερχομένους, καὶ πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου
καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς
ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός
τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ
χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας
θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ

ἔξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
Μιχαὴλ ῥῦσαι ἡμᾶς κινδύνων. Γερασίμου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρτύρων ἰσότιμος γεγονώς, Μιχαὴλ παμμάκαρ καθικέτευε ἔκτενῶς, παισμάτων ἡμῖν διδόναι λύσιν, καὶ εἰρηναίαν ἐν βίῳ κατάστασιν.

Ἴσχυν ἡμῖν αἴτει παρὰ Χριστοῦ, ἐχθροῦ τοῦ σκοτίου καταλύειν τὰς μηχανάς, Μιχαὴλ θεόφρον Νεομάρτυς, καὶ κατισχύειν δεινῶν περιστάσεων.

Χαρᾶς ἀνεκφράστου ὦν κοινωνός, Μιχαὴλ θεόφρον, πάσης λύπης ὀδυνηρᾶς, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας, μαρτυρικῆ σου πρεσβεία πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν, Κεχαριτωμένη Παντευλόγητε Μαριάμ, Αὐτὸν ἐκδυσώπει οἷα Μήτηρ, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ῥυσθῆναί με.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἡ θερμῆ σου πρεσβεία πρὸς τὸν Χριστὸν Ἄγιε, τεῖχος ἀσφαλείας γενέσθω ἡμῖν καὶ στήριγμα, ἀποδιώκουσα, πᾶσαν φθοράν τε καὶ βλάβην, ἀφ' ἡμῶν ἐκάστοτε, τῶν εὐφημούντων σε.

Λαμπρυνόμενος φέγγει τῆς τριλαμποῦς λάμψεως, οἷα Νεομάρτυς Κυρίου ἀξιοθαύμαστος, σκότους τῶν θλίψεων, καὶ ζοφερῶν παθημάτων, Μιχαὴλ ἀπάλλαξον, ἡμᾶς πρεσβείας σου.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλότατος θρόνος καὶ φωταυγὲς σκῆνωμα, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης ὥφθης Πανάχραντε, Τοῦτον κυήσασα, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, Ὅν ἡμῖν ἰλέωσαι, τοῖς Σὲ δοξάζουσι.

Διάσωσον, ὦ Μιχαὴλ Νεομάρτυς ἠγλαϊσμένε, πάσης βλάβης ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, τοὺς καταφεύγοντας πόθῳ τῇ σῆ πρεσβεία.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος

κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις και το Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ἀθλήσας καλῶς ὡς νεανίας ἔνθεος, πολλῶν ἀμοιβῶν παρὰ Χριστοῦ ἠξίωσαι, ὧ πρέσβευε δεόμεθα, Μιχαὴλ Νεομάρτυς μακάριε, ἐπερχομένων λυτροῦσθαι δεινῶν, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σου τὴν ἄθλησιν.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Συντριβέντας τοῖς πάθεσι, Μιχαὴλ παμμάκαρ ἡμᾶς θεράπευσον, μεσιτείαις σου πρὸς Κύριον, δι´ Ὅν προθυμότατα ἐνήθλησας.

Ἀθηναίων ἡ πόλις σε, Μιχαὴλ γεραίρει ὡς θεῖον βλάστημα, ἢ ἐξαίτει θεῖον ἔλεος, καὶ εἰρήνην Μάρτυς ἀστασίαστον.

Ἴδε Μάρτυς τοὺς σπεύδοντας, τῇ σῆ ἀντιλήψει ὡς ἰλαρώτατος, καὶ ἐκάστῳ δίδου ἄνωθεν, τῆς σῆς προστασίας τὰ δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν Τόκον παρθένος μείνασα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἱλεῶν μοι ἔργασαι Ὅν ἔτεκες.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Μάρτυς ἀληθῆς, Μιχαὴλ ὠφθης τοῦ Κτίσαντος, καταισχύνας τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετήν, οὗ τῆς πλάνης καὶ ἀπάτης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Αἵμασι τοῖς σοῖς, ἠγιάσθη γῆ ἡ πάτριος, διὸ αἶτει Μιχαὴλ ἀγιασμόν, καὶ χαρὰν τὴν ἀληθῆ τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Σύντριψον ἐχθροῦ, καθ´ ἡμῶν τὰ μηχανήματα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀεὶ, κατευθύνων Μιχαὴλ ἐπὶ τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Κόπασον Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὸ κλυδώνιον, καὶ ὁδήγησόν με Κόρη ἀσφαλῶς, πρὸς λιμένα θελημάτων τοῦ Παντάνακτος.

ᾠδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Ἰδού σοι, ἐν εὐλαβείᾳ προσῆλθον, Ἀθηναίων εὐσεβούντων χορεῖαι, καὶ τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι ἐστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς Μιχαὴλ ἐκβοῶσί σοι· ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Νεομάρτυς λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Νεκρώσας, τὸν νεκρωτὴν τὸν ἀρχαῖον, δι' ἀγάπην νεκρωθεὶς τοῦ Σωτῆρος, νεκροποιῶν ἐννοιῶν καὶ ἀτόπων, τὰς διανοίας ἡμῶν ἀποκάθαρσον, ἀθλητικῆ σου πρὸς Χριστόν, Μιχαὴλ παρρησία δεόμεθα.

Δυνάμει, κραταιωθεὶς οὐρανίω, ἀπετμήθης τὸν αὐχένα ἀνδρείως, ὅθεν κάμέ, ἐνδυνάμωσον Μάρτυς, καταπατεῖν τοῦ δολίου τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐν ἀνδρεία ψυχικῆ, διανύειν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Ἵδάτων, τῆς ἀπωλείας με ῥῦσαι, εἰσρευσάντων τῇ ἀθλία ψυχῇ μου, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ζωῆς τῆς ἀγίας, δι' ἀληθοῦς μετανοίας με ἴθυνον, Παρθενομήτορ Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων λιμὴν ὁ σωτήριος.

Διάσωσον, ὦ Μιχαὴλ Νεομάρτυς ἠγλαϊσμένε, πάσης βλάβης ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, τοὺς καταφεύγοντας πόθω τῇ σῆ πρεσβεία.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ εὐθύς το Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Ἐν εὐσεβείᾳ ἀνύων τὸν βίον σου, μαρτυρικῆς ἠξιώθης λαμπρότητος, διὸ τῶν παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάλυσον Ἄγιε, βραβεύων μοι χάριν καὶ ἔλεος.

Προκείμενον

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν τῷ Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὲ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μάρτυς ἐνθεώτατος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἐν ὑστέροις ἔτεσιν, ἀθλήσας στερρότατα ὡφθης Ἄγιε, διὸ νῦν πρέσβευε, τῷ σῷ Ἀθλοθέτῃ, τυχεῖν θείας ἰλαρότητος, καὶ τῆς ἀφέσεως, τῶν ἀμαρτιῶν ὧν ἐπράξαμεν, καὶ φωτισμοῦ τῆς χάριτος, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, Μιχαὴλ παμμάκαρ, τὸ ἄνθος τὸ εὐῶδες Ἀθηνῶν, τὸ διαπνέον τοῖς ἅπασιν, τὴν ὁσμὴν τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νέος ὡφθης ὀπλίτης Μιχαὴλ Νεομάρτυς τοῦ Παντοκράτορος, διὸ τῆς ἐξαπάτης, καὶ πάσης πονηρίας, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ρύου ἡμᾶς εἰσαεῖ, θερμῇ σου ἀντιλήψει.

Ὡς θεόφρονι γνώμῃ ἐναθλήσαι προείλου πόθῳ τοῦ Κτίστου σου, νοῦν σώφρονα ἐν πᾶσιν, καὶ καθαρὰν καρδίαν, ἐν σεμνοῖς Μάρτυς ἤθεσι, δίδου ἰσχὺν γεωργεῖν, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν.

Ναὸν θεῖόν σοι Μάρτυς εὐσεβοῦντες εἰς δόξαν σὴν καθιέρωσαν, ἐν ᾧ οἱ προσιόντες, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης οὐρανίου πληρούμεθα, ἐπιφοιτήσῃ τῆς σῆς, χάριτος Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Γλυκασμὸν σωτηρίας τῶν δεινῶς πληγωθέντι ἰῷ τοῦ ὄφεως, παράσχου μοι Παρθένε, καὶ τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἠδυπάθειαν νέκρωσον, ἵνα σωθεῖς διὰ Σοῦ, ὕμνῳ Σε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἐχων μεγίστην, ὡς Ἀθλητῆς παρρησίαν, πρὸς τὸν Κύριον ὧ Μιχαὴλ δυσώπει, πάσης δυσχερείας, ἡμᾶς ἀεὶ λυτροῦσθαι.

Ῥεῖθροις αἱμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀρδεύσας, βλῦσον ἅπασι τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Μιχαὴλ τὰ ρεῖθρα.

Ἄνωθεν ἴδε, ὡς συμπαθῆς Νεομάρτυς, τοὺς προσπίπτοντες τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ, Μιχαὴλ καὶ πλήρου, τὰς τῶν πιστῶν αἰτήσεις.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσας, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, ὃ τὰ σύμπαντα παραγαγὼν Παρθένε, ἔσωσε τὸν κόσμον, τῆς πάλαι καταδίκης.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰλύος πάσης ῥῦσαι, Μιχαὴλ θεόφρον, ἐπιφορῶν ὀλεθρίων τοῦ ὄφεως, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ σε μεγαλύνοντας.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, ἤδη κατοικήσας, μὴ διαλίπης ἐκεῖθεν μακάριε, τοῦ ἐποπτεύειν τοὺς πόθῳ σε μακαρίζοντας.

Ὁ νέος Χριστοῦ Μάρτυς, Μιχαὴλ τρισμάκαρ, τῶν Ἀθηνῶν τὸ τερπνότατον βλάστημα, τὴν σὴν πατρίδα ἐκ πάσης φύλαττε θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἰγλώδους προσπαθείας, κάθαρον τὸν νοῦν μου, καὶ τῇ ἀγάπῃ με Κόρη καρδίωσον, τοῦ προελθόντος ἀφράστως ἐκ τῶν αἱμάτων Σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Πόλις Ἀθηναίων ἢ εὐκλεής, ἦνεγκέ σε Μάρτυς, ὥσπερ κρίνον πανευθαλές, ἔνθεν εὐσεβείας, ὁσμὴν τὴν οὐρανίαν, ἀθλήσας διαπνέεις, Μιχαὴλ ἅπασι.

Νέος ὢν τῷ σώματι Ἀθλητά, ἀπλοῦς δὲ τὸν τρόπον, καὶ τοῖς ἡθεσιν εὐπρεπής, τὴν ὀφρὺν καθεῖλες, ἐχθροῦ τοῦ παλαιμναίου, ὦ Μιχαὴλ θεόφρον, ἀθλήσας ἄριστα.

Γνώμη ἀπτοήτῳ καὶ σταθερᾷ, τὰς βουλάς αἰσχύνας, καὶ τὸ θράσος τῶν δυσσεβῶν, ἰδρυμένος πέτρᾳ, στερῶς τῆς εὐσεβείας, ὦ Μιχαὴλ καὶ πόνους, Μαρτύρων ἦνεγκας.

Λόγους τε καὶ δώρα καὶ ἀπειλάς, καὶ πικρὰς βασάνους, ὑπερέδραμες Μιχαήλ, καὶ τμηθεὶς τὴν κάραν, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρείως, Μαρτύρων ἔκοσμήθης, τῷ διαδήματι.

Ἄνθος τῆς νεότητος παριδῶν, ἤθλησας νομίμως, δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ, Ὅν ἀεὶ δυσώπει, δοῦναι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν, Μιχαήλ ἄνωθεν.

Δόξης ἀπολαύων θεαρχικῆς, Μιχαήλ θεόφρον, καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην, διδόναι ἡμῖν χάριν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι

ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, τοὺς γεραίροντας πιστῶς, Μάρτυς τοὺς ἁγίους ἀγῶνας, τῆς σῆς ἀθλήσεως, πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης θλίψεως, ἀνωτέρους διάσωζε, Μιχαὴλ παμμάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Παντάνακτα, θερμαῖς πρεσβείαις σου, δίδου δὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην, καὶ παντὸς καλοῦ ἀφθονίαν, τοῖς τῷ σῷ ναῷ θερμῶς προστρέχουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 9 Ἰουλίου

Ἀπολυτίκιον

Νεότητι σώματος τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, ἀθήσας κατέβαλες, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου· ὅθεν τῶν Ἀθηναίων ἡ περίδοξος πόλις μέλπει τὴν ἄθλησίν σου, Μιχαήλ Νεομάρτυς· ἐκ ταύτης γὰρ ὡς ἄνθος εὐῶδες ἐβλάστησας.

Ἀκούστε τὸ Ἀπολυτίκιο

https://www.youtube.com/watch?v=WlgMud_cF2g<https://www.youtube.com/watch?v=ViB8a6HMol4>